

Sygn. akt IV KK 270/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **A. F.**

skazanego z art. 278 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 30 września 2020 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 2 lipca 2019 r., sygn. akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Z., wyrokiem z dnia 2 lipca 2019 r., sygn. akt II K (...), uznał oskarżonego A. F. za winnego popełnienia czynu z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., za który, na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierzył mu karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Kasację od tego wyroku, który nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 10 lipca 2019 r., wniósł Prokurator Generalny.

Zaskarżając go w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 410 k.p.k., polegające na zaniechaniu uwzględnienia okoliczności wynikających z ujawnionych na rozprawie dokumentów, wskazujących na uprzednie skazanie A. F. wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 25 września 2008 r., sygn. akt II K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w C. z dnia 13 marca 2009 r., sygn. akt VII Ka (...), na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, orzeczoną m.in. za przestępstwo z art. 286 § 2 k.k. oraz z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i odbytą w okresie do dnia 1 września 2012 r., wskutek czego doszło do rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego, tj. art. 64 § 1 k.k., poprzez niezasadne nieprzyjęcie, iż oskarżony przypisanego mu występkowi dopuścił się w ramach recydywy specjalnej zwykłej.

W konkluzji kasacji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasację Prokuratora Generalnego należało uznać za oczywiście zasadną, a to pozwalało na uwzględnienie jej w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Nie stało temu na przeszkodzie to, że w dniu 26 września 2020 r. oskarżony zakończył odbywanie orzeczonej zaskarżonym wyrokiem kary. Rozpoznana kasacja została wniesiona w dniu 29 czerwca 2020 r., a więc z zachowaniem określonego w art. 545 § 3 k.p.k. terminu, pozwalającego na uwzględnienie jej na niekorzyść oskarżonego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2009 r., III KK 407/08, OSNKW z 2009, z. 9, poz. 74).

Zgodnie z treścią art. 64 § 1 k.k., w stosunku do sprawcy skazanego za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, który popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Przypisanie sprawcy przestępstwa

popelnionego w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. powoduje również dla niego inne istotne i niekorzystne skutki – zaostrza chociażby warunki przedterminowego zwolnienia z odbycia kary (art. 78 § 2 k.k.), a w przypadku ponownego popelnienia umyślnego przestępstwa przeciwko życiu lub zdrowiu, przestępstwa zgwałcenia, rozboju, kradzieży z włamaniem lub innego przestępstwa przeciwko mieniu popelnionego z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia stanowi podstawę przyjęcia recydywy z art. 64 § 2 k.k.

Brak przypisania sprawcy powrotu do przestępstwa w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. i pominięcie tego przepisu w kwalifikacji prawnej skazania, w sytuacji gdy zachodziły warunki do przyjęcia recydywy stanowi rażące naruszenie prawa mogące mieć istotny wpływ na treść wyroku.

Taka też sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Uszło uwagi Sądu Rejonowego, który uznał oskarżonego A.F. za winnego popelnienia 34 zarzucanych mu czynów, potraktowanych jako jedno przestępstwo z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 287 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 2 k.k. i art. 12 § 1 k.k. popelnione „w okresie od nieustalonego dnia do dnia 19 lipca 2017 r.”, że przestępstwa tego oskarżony dopuścił się w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. W okresach od 31 maja 2007 r. do dnia 13 marca 2009 r. i od 15 czerwca 2012 r. do dnia 1 września 2012 r. A. F. odbywał orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 25 września 2008 r., sygn. akt II K (...), karę łączną 2 lat pozbawienia wolności obejmującą m. in. skazania za przestępstwa z art. 286 § 2 k.k. – na karę roku pozbawienia wolności i z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – na karę 2 lat pozbawienia wolności. W rozumieniu art. 120 § 3 k.k. są to przestępstwa podobne do przestępstw przypisanych oskarżonemu.

Sąd Najwyższy dostrzega pewną niespójność zaskarżonego wyroku w zakresie wskazanego w nim czasu popelnienia przypisanego oskarżanemu przestępstwa, ale nie ma ona znaczenia dla oceny zasadności kasacji. Wprawdzie Sąd Rejonowy przyjął, że oskarżony działał „od nieustalonego dnia”, ale nie towarzyszyła temu zmiana opisów poszczególnych czynów zarzucanych A. F. , z których pierwszy został popelniony już w dniu 17 czerwca 2017 r. Nie ma to wpływu na rozstrzygnięcie sprawy oskarżonego, skoro przypisane mu przestępstwo zostało

w całości popełnione przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku. Rozpoznając ponownie sprawę, Sąd Rejonowy będzie miał na uwadze wskazane wcześniej powody uchylenia zaskarżonego wyroku.